

mögött, amelynek a végét az átnevelt óvó néni, a megbízható diri bácsi, csókos káderek és pártbizalmik tartják szorosan a markukban, s akik majd folyamatosan etetik azzal az ígérettel, hogy megérkezésükkor mindent megkap. A mostani rokonlátogatást az tette lehetővé, hogy a család hirtelen meggazdagodott: pontosan két héttel a népek atyjának halála után fantasztikus háromszáz forintokat nyertek a tervekölcsön-sorsoláson, s így valamit visszakaptak a népi demokráciának általuk kölcsönzött pénzből.

A mozdony sípolt, gőzfelhő szállt el az ablak előtt, s a kis Rabovics szeme előtt újra megiramodott a táj. Túl voltak már számtalan megmagyarázhatatlan várakozáson az egymástól alig különböző állomásokon, s kezdett rájuk esteledni. Tagjaik elzsibbadtak, és zsebtaggon teltek a percek és az órák is. A kupéban kialudt a világitás, és az ablakon át csak a tarlóút és az eltűnő, sötétben gubbasztó tanyák fehérre meszelt fala világitott be. Fáradtan járt-kelt, csoszogott az álom az utasok kö-

zött, mindenki bebújt a kabátja alá horkolni, s velük ölelkezve osont be a kabátok paplana alá a rántott csirke és a törkölypálinka illata.

A kis Rabovics fázósan riadt fel álmából, s még éppen időben keltette fel egymásra borulva, ijesztően kitekert tagokkal szundikáló szüleit, hogy csomagjaikat felkapva leugráljanak a peronra a hajnali dérből guggoló kis állomáson, egy nyilvánvalóan vörösboron és szalonnán hízott, pirospozsgás képű, tárcsát lengető, álmos szemű forgalmista elé.

Megérkeztek. Itt az éjjel eshetett az eső, mert hatalmas pocsolyák csillogtak előttük, s az egyikbe az ifjabb Rabovicsnak rögtön sikerült is beletoccsannia.

– A fene... – futott ki a száján. Fehér zoknijja egy pillanat alatt mocskos szürke lett.

– Nem beszél sz csúnyán, igaz? – szólt rá a papája.

A fiú ledobta a gondjára bízott csomagot, a fejéhez kapott, és azt kiáltotta:

– Hah!

LENGYEL JÁNOS

Kulireggel

*Kedve volna, kedve lenne,
a világnak nekimenne.
Annak híján szánja sorsát,
színig tölti a poharát.*

*Forr a véna, bugyog leve.
Elhagyta őt az istene,
még rosszabb lesz a holnapja,
gondját-baját csőstül kapja.*

*Kortyolhat a poharából,
lehet lényé csupa mámor
– mégsem boldog, mégsem részeg,
megrohanják bús emlékek.*

*– Félre bánat, állj most tovább,
ne itasd a kínok borát.
Itt a reggel, kakasszóra
indulni kell a melóba.*

Széllal szemben

*Nem írhatok mást,
ha szavam hontalan,
nem ülhetek tétlen,
ha elmém nyugtalan.
Falra hányt borsó
minden szép vallomás.
Mert gyáva a nyúl:
úgy jó, ha paprikás.*